

אמת וציב

מעולם לא ניצחו כליך הרבה עסקני מפלגות, לליך הרבה יריבים, כמו ב- בחירות לכנסת השישית. לאורחים התמימים נידמה אמנם כי ה- ליברלים העצמאיים ומקיי ירדו בשני צירים כל אחת, גחל, מפ"ם ומפד"ל ירדו בציר אחד, אגודת ישראל ופועלי אגודת ישראל החזיקו מעמד בקושי, בעוד ש- המערך עלה והעולם הזה חדר לכנסת. אולם המציאות שונה במידה ניכרת. להלן:

● **מזכיר הליברלים העצמאיים, יצחק ארצי:** "גחל נכשלה, ולנו מותר לומר כי שמרנו על כוחנו".
● **דובר רפ"י:** "עלינו ב-125%".
● **מזכיר המפד"ל, משה קרונה:** "למרות ההתקפות ולמרות המשב- רים שכפו עלינו מבחוץ — לא הפסדנו שום עמדה רצינית ברחבי הארץ".
● **המזכיר המדיני של מפ"ם, ראובן ארזי:** "הימין לא עבר!".
● **עסקן המערך, ראובן ברקת:** "הפילוג במפא"י לא החליש את המערך, אלא חיזק את כוחו".
● **דובר המערך:** "הבחר דחה את הפלגנות של רפ"י, ופנה עורף לרדיך בן גוריון".

● **"קודיהעם" עק הרשימה הקומוניסטית החדשה:** רשימת ה- קבוצה של וילנר טובי לא הייתה שום שורשים בקרב העמלים היהודים!

● **שבועון הרשימה הקומוניסטית סמית החדשה, "זוהררד":** "ניצ- חון לרשימה הקומוניסטית החדשה — תבוסה לפלגנים!"

● **"קודיהעם" למחרת הפהיי רות:** "הימין ניבלם".

● **"הבוקר" יומיים לאחר ה- בחירות:** "שני כוחות מרכזיים בכנסת השישית — המערך וגחל".

● **"חרות" יומיים לאחר ה- בחירות:** "עכשיו ברור כי קיימים שני כוחות מרכזיים שאין בין האחד למישהו מרחק רב ביותר, ושני כוחות אלה יהיו את הציר".

● **"חרות" יומיים לאחר ה- בחירות:** "האלטרנטיבה בוא תבוא!"

ירושלים

עם כפוי טובה

יום אחד בארבע שנים בחר לו האזרח הירושלמי את העירייה שלו. בכל שאר ה- ימים בוחרים אותה אנשים אחרים. יום הבחירות עבר. ביום שלאחר הבחיר- רות אמרו החוזאים שמדרכי איש-שלום ית- פטר, כי העם הביע לו איראמון. איש-שלום אמר שהוא לא יתפטר, כי הוא לא מתייאש. אף אחד לא הביע לו איראמון. יכולים כפויי טובה. הוא עשה בשבילם כל כך הרבה.

אגווי הלכה לטדי קולק ולחשה לו משהו באוזן. טדי אמר שבסדר, הוא מסכים. אז איש-שלום הלך אליה ולחש לה משהו ב- אוזן, אז היא הלכה לטדי ולחשה לו משהו באוזן. טדי אמר שגם לזה הוא מסכים. היא חזרה לאיש-שלום, והוא לחש לה שגם הוא מסכים. אז היא אמרה בקול רם שקשה לה להחליט, סוף-סוף מבחינה דתית שניהם אותו הדבר.

טדי ואיש-שלום הודיעו מיד שהם יעשו את הכל כדי לא למנוע את פיתוח הגג, ואגווי אמרה שגם היא תעשה הכל נגד הקיפות, ושמה שקרה בעבר לא יקרה שוב בעתיד.

אין מה להיפגש. טדי הציע קואליציה עם המערך. הוא רצה להיפגש עם אשכול. אשכול אמר: "אין לנו מה להיפגש. אין לנו מה לומר האחד לשני". ומיד הוא הוסיף (באוזני קו"ישראל): "מעולם לא אמרתי ש- אין לנו מה להיפגש ושאינו לנו מה לומר האחד לשני".

טדי קולק אמר שעוד מעט הוא יפסיק לשחק ודי. הוא יחזור למויאון. הדתיים עדיין מהססים. הם רוצים כל מיני מתנות קדושות, ולא יודעים ממי. נטוריקרחת ר- צים את 412 מכוונות-התפירה שקלגטי ה- עירייה התיימרו מהם. לדבריהם, בעיניים יור- קות-שינאה, תוך התעללות חייכנית ומטר- רות.

(המשך בעמוד 16)

כמה חברי-כנסת נבחרו לפי השיטות המתוארות בעמודים אלה?

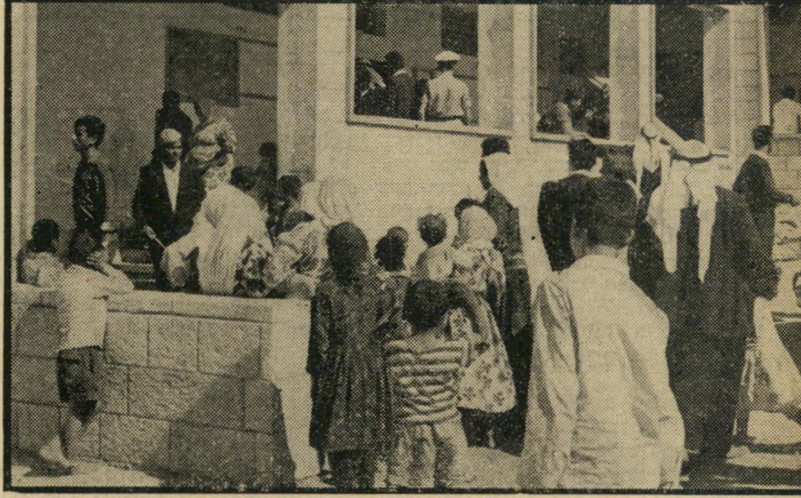
(המשך בעמוד 7)

האלה זה בלוף אחד גדול. גם להם יש חתי- כות, וגם הן הולכות עם שרוולים קצרים ועושות עיניים למשקפים של מפלגות אחרות.

אחרי-הצהרים היא הלכה. בא המחליף ש- לה. גבר בשנות החמישים. המראה החיצוני שלו רחוק ממראה של אדם דתי. כל הזמן אכל פיסטוקים וקילל את כל המפלגות.

בסוף רצינית לראות מה הולך פה. כש- הלך לשתות קפה בחוץ, יצאתי אחריו. שאל- חי אותו לו מיני שאלות סתמיות, והכנסתי לו איכשהו עוד שאלה.

אמרתי לו: מה עושה איש כמוך עם ה- דוסיס? אמר לי: "ששש, איך אתה מדבר?"



הצבעה בכפר ערבי: שוק לכל המפלגות

אחד שיש לו חיוך על השפתים, נותנים לו עשריה. רואים אחד מטומטם לגמרי, אומ- רים לו: "יא חביבי, אחרי הבחירות אנחנו נבוא וניתן לכם הלוואות גדולות. יבוא אדון זה וזה, יראה מה המצב שלכם ויתן ביד רחבה. אתה מכיר אותנו לא מהיום". אמרתי לצעצעי הנה: ואללה, זה רמאות! אמר לי: "אתה נהג טקסי, מה אתה מדבר? סע וחלסי!" אחר-כך הוא נהיה חבר שלי ואמר ככה, כמו אחד שלא איכפת לו הרבה, ששם, יעני, פאס על כל העולם: "אתה יודע, מה איכפת לי אני מכל המפלגות, כר- לם רמאים. רק מה? אלה פחות רמאים."

כולנו אחים, לאן חוץ מזה דתיים לא דו- סים." בסוף הוא סיפר לי את האמת. הוא רק נציג של הדוסיס, אבל הוא לא דוס בכלל. איך זה? כמה שבועות לפני ה- בחירות באו למקום כמה דוסיס במכונית מפוארת, התחילו לעשות סבטאזי ולהשפיע על אנשים, או תכף כל המפלגות החילונית הפיצו שמועה שהדוסיס קונים קולות, ושהם מרמים את האנשים, מבטיחים ולא מקיימים. הגיע המצב עד כדי כך, שאפילו הילדים היו זורקים אבנים על המכונית שלהם, ו- מלכלכים אותה בחול. בסוף נהיה יותר מדי מסוכן בשבילם לבוא לשכונה. אבל חבל להפסיד שכונה שבה יש כל כך הרבה מרוקאים.

מה עשו? לקחו אותה, את הנציג של ה- דוסיס, שהוא לא דוס, שיעשה את העבודה שלהם. שאלתי אותו אם הוא מצביע בשב- ילם, אז הוא אמר: "למה לא? הם נותנים פרנסה, לא הפרנסה זה העיקר!"

שאלתי אותו אם זה כל הגיב שולו, אז הוא אמר איה, זה כלום. מסתבר שהכופר הזה הסתובב לפני הבחירות בין כל המש- פחות המרוקאיות בסביבה וחילק מתנות ל- ילדים וחמש לירות לבן-אדב. אחר-כך, ב- קלפי, היה עושה רשימה של האנשים ש- הצביעו והיה שולח את הנהג שלו שיביא את האנשים הבטוחים אל הקלפי. הבטוחים זה אלה שקיבלו כסף יום קודם.

אזור ירושלים — האזור שלי היה מלא חבילות. כל חולה שלקחנו מבית-החולים שערי צדק, קיבל חבילת-מוון. כל פעם ריגנו עושים נסיעה מיוחדת כדי לחדש את מלאי החבילות.

היו חולים שלא רצו לצאת מהמיטה. אמר- רו העיקר הבריאות ואפשר לחזר על ה- קולות שלנו. אלה היו בדרך-כלל חולים יותר קשים. במקרים אלה הייתי הולך עם האיש שלי ועוזר לו להוציא את החולים. אלה קיבלו כסף. כל אחד קיבל לפי ה- צרכים שלו, יותר נכון, לפי המחלה שלו. חולים שהתעקשו פחות, קיבלו 15 ל"י — שטר של עשר, ועוד שטר של חמש.

האיש שלי עשה את זה בצורה גלויה מאוד. הוא הוציא את הכסף מכיסו, והושיט אותו לחולה. אלה שנאחזו, או שאמרו כי המצב שלהם קשה, והם לא יכולים לצאת מהמיטה, או שהרופא לא מסכים, קיבלו 20 עד 25 ל"י. הכל לפי מידת-העקשנות שלהם. כשעלו למכונית, קיבלו גם חבילת-מוון.

שחרר בעזרת השם

אזור לוד — כשהגעתי לקלפי, כמספק, היו שם כולם. עדיין לא ידעתי מי הם ו- מטעם מי הם יושבים, אבל ניסיתי לנחש. רק במיקרה אחד טעיתי: היתה משקיפה ממפלגה דתית, עם שרוולים קצרים, הצאת צרה ותיסרוקת כמו בדינגווי. שאלתי אותה מה עושה אחת כמוך אצל הדוסיס, אז היא אמרה: "מה יש, אסור?" הייתי בטוח שכל מה שאני יודע על הדוסיס

תי מה יש להם לעשות פה, בלוד? פה

כמה שנותנים — דא מספיק!

אזור רמלה — היו אומרים לי מפא"י קונה קולות. אולי אפשר להאמין. אולי כן, אולי לא. היו אומרים חרות קונה קר- לות, אפשר להאמין אפשר לא להאמין. כל אחת אף שרוצה.

אבל שיגידו שמפלגה קטנה כמו זאת ש- עבתי אצלה קונה קולות — זה כבר לא הייתי מאמין.

הביאו אותי מירושלים במיוחד, כי ברמלה כל הנהגים היו עסוקים. המפלגה הזאת לא הולך לה כל-כך טוב ברמלה. זה מפלגה, ככה, לא בשר ולא חלב. לא יודעים מה ר- רי. ברמלה הולך מפא"י, הולך חרות. ה- מפלגה שאני עבדתי בשבילה לא הולך לה. אבל מה? היתה להם שכונה אחת. אמרו לי אתה גומר את השכונה והולך.

היה היתר אחד שהכיר את כולם. היה בא לפני אחת שלהם. "אאלן, אדון מרזחי, אהלן אדון כהן, כוף-אלי-חאל, יאללה, הולכים ל- שים בקלפי?"

ברוך היו מדברים איך זה ואיך המפלגה הזאת ואיך השניה. היה שם אחד, אהבל כזה, שגילה את כל העסק. אמר כל מה שנותנים לו, לא מספיק, אמר האיש שלי, "אתה בטוח לא מספיק", אמר האיש שלי, "אתה מכיר מישהו שמספיק לזו אחרי הבחירות, אם יהיה טוב, אולי יספיק בשביל כולם".

אני שומע את זה באוזניים שלי ועושה את עצמי כמו אחד לא יודע מכלום. אני צריך בעיות, אני?

אזור לוד — כשהגעתי לקלפי, כמספק, היו שם כולם. עדיין לא ידעתי מי הם ו- מטעם מי הם יושבים, אבל ניסיתי לנחש. רק במיקרה אחד טעיתי: היתה משקיפה ממפלגה דתית, עם שרוולים קצרים, הצאת צרה ותיסרוקת כמו בדינגווי. שאלתי אותה מה עושה אחת כמוך אצל הדוסיס, אז היא אמרה: "מה יש, אסור?" הייתי בטוח שכל מה שאני יודע על הדוסיס